

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 89Cb/18/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7123214754
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Šabl'ová
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7123214754.2

Uznesenie

Mestský súd Košice v právnej veci žalobcu: VetPlus s.r.o., so sídlom Národná trieda 29, 040 01 Košice, IČO: 448 80 766, zast.: JUDr. Zuzana Chomová, advokátka, so sídlom Nižné Kapustníky 2, 040 12 Košice, IČO: 552 25 501 proti žalovaným: v 1. rade Neotrade s.r.o., so sídlom Čiernomorská 2, 040 12 Košice, IČO: 462 55 532, v 2. rade SKYVET s.r.o., Jenisejská 45A, 040 12 Košice, IČO: 553 93 063 o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

- I. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia **z a m i e t a.**
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 19.08.2023 domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd uloží žalovaným povinnosť zdržať sa akéhokoľvek nakladania s obsahom internetového obchodu A., ktorý bol prevádzkovaný žalobcom, najmä s osobnými údajmi nazhromaždenými a uloženými na tejto internetovej stránke, ďalej súd uloží žalovanému v 1.rade povinnosť obnoviť fungovanie e-shopu žalobcu na doméne A., a to tak, že bude znova jeho prevádzkovateľom aj s prístupom k jeho obsahu v stave, v akom bol pred jeho znefunkčnením. Súd zároveň neodkladným opatrením uloží žalovaným v 1. a v 2. rade povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania, ktoré by u tretích osôb vyvolávalo mylný dojem, že prevádzkovateľom e-shopu A. je naďalej žalobca a žalovanému v 2. rade uloží povinnosť zastaviť prevádzkovanie svojho e-shopu na internetovej doméne A., a to až do času kým súd nerozhodne v hlavnom konaní o neplatnosti ukončenia zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade a o náhrade škody.

Dôvodnosť a trvanie nároku

2. Medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade malo dojsť k uzavretiu dohody o prevádzke elektronického obchodu A. (ďalej aj „e-shop“). Bolo dohodnuté, že zo strany žalovaného v 1. rade, nakoľko je technicky zdatnejší, dôjde k zakúpeniu domény a následne bude spravovať internetovú stránku e-shopu po technickej stránke, a žalobca bude na uvedenej doméne prevádzkovať svoj e-shop, pod svojím vlastným obchodným menom a na vlastné náklady, za účelom dosahovania zisku.

Na základe uzavretej dohody žalovaný v 1. rade dňa 03.06.2020 zakúpil doménu A.. V tejto súvislosti žalobca poznamenal, že na väčšinu tovaru, ktorý bol ponúkaný v internetovom obchode A., bola na jeho nákup od odberateľov oprávnená len osoba, ktorá disponovala platným osvedčením veterinárneho lekára. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto neobstojí prípadné tvrdenie žalovaného v 1. rade, že celý internetový obchod bol jeho vlastníctvom, keďže Osvedčením o vykonávaní činnosti veterinárneho lekára disponuje len žalobca prostredníctvom svojho konateľa MVDr. Aladára Maďariho.

Na základe informovania od zákazníkov žalobca zistil, že zo strany žalovaného v 1. rade došlo svojvoľne od 08.08.2023 k znefunkčneniu internetového obchodu. Po jeho dotazovaní sa u žalovaného v 1. rade, mu bolo oznámené, že došlo k „predaju e-shopu“. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má žalobca za to, že takéto svojvoľné konanie žalovaného v 1. rade je vzhľadom na vzniknutý zmluvný vzťah medzi nimi absolútne protiprávne, v rozpore s ustanoveniami Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka, vzťahujúcimi sa k úprave tohto zmluvného vzťahu. Žiadne zákonné ustanovenie neposkytuje oporu svojvoľnému konaniu žalovaného v 1. rade, pokiaľ mal záujem pristúpiť k ukončeniu zmluvného vzťahu medzi spoločnosťami Neotrade s.r.o. a VetPlus s.r.o., bol žalovaný v 1. rade povinný postupovať v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami, a nie takýmto nezákonným, a pre žalobcu doslova likvidačným spôsobom. Aj keď žalovaný v 1. rade je vlastníkom domény, v žiadnom prípade nie je vlastníkom e-shopu z jeho obsahového hľadiska (je vo výlučnom vlastníctve spoločnosti VetPlus s.r.o.) a v žiadnom ohľade nie je oprávnený svojvoľne disponovať obsahom e-shopu. Žalobcovi takýmto konaním žalovaného v 1. rade hrozí značná ujma, spočívajúca jednak v strate na zisku, tým, že od 08.08.2023 nemôže vykonávať svoju činnosť prostredníctvom svojho e-shopu, a jednak mu hrozí značná strata spočívajúca v skladových zásobách (v hodnote minimálne 10 000 eur), ktoré bez prístupu k internetovému obchodu nemá možnosť predat' a keďže ide o špecifický tovar (vrátane rôznych krmív pre zvieratá) podlieha rýchlej skaze a musí sa pri ňom dôrazne dbať na dodržiavanie spotrebných lehôt. Zároveň žalobcovi vzniká strata, spočívajúca v poškodení jeho dobrého obchodného mena, na ktorom pracoval počas prevádzkovania e-shopu A., a pod ktorým má už vybudované dobré meno a obchodné vzťahy s dodávateľmi tovaru a aj so zákazníkmi internetového obchodu.

Žalobca ďalej vo svojom návrhu uvádza, že náhodnou kontrolou internetovej domény A. zistil, že je opätovne funkčná, ale svoj e-shop na nej prevádzkuje žalovaný v 2. rade (SKYVET s.r.o.). Žalobca bol telefonicky kontaktovaný svojim dodávateľom, ktorý mu uviedol, že zo strany žalovaného v 2. rade mu bolo tvrdené, že je právnym nástupcom pôvodného e-shopu a vyvíjal naňho nátlak, aby mu bolo umožnené nakupovať za rovnakých obchodných podmienok, aké platili medzi žalobcom a týmto dodávateľom.

Na záver žalobca vo svojom návrhu uvádza, že vzhľadom na právnu úpravu GDPR hrozí aj zneužitie osobných údajov všetkých zákazníkov e-shopu, ktorí ich internetovému obchodu poskytovali v súlade so zákonom, a ktoré sú všetky zhromaždené a tvoria obsah e-shopu, ku ktorému ale žalobca vzhľadom na konanie žalovaného v 1. rade nemá tento čas žiaden prístup.

Právomoc a príslušnosť

3. Právomoc súdu je daná podľa ustanovenia § 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „CSP“), pričom vecne príslušným na konanie v predmetnej veci je v súlade s ustanovením § 12 CSP a § 324 ods. 2 CSP okresný súd. Miestne príslušným na prejednanie predmetnej veci v zmysle ustanovenia § 13 a § 15 CSP je Mestský súd Košice.

Právne posúdenie

Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa § 324 ods. 2 CSP na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd.

Podľa § 324 ods. 3 CSP neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 325 ods. 2 písm. c) a d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami, niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

Podľa § 326 ods. 2 CSP k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

Podľa ustanovenia § 328 ods. 2 prvá veta CSP o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326.

Podľa ustanovenia § 329 ods. 1 prvá veta CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

4. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že neodkladné opatrenie môže súd nariadiť v dvoch prípadoch a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava z ohrozenia exekúcie pričom tak môže urobiť pred začatím konania, počas konania a tiež po jeho skončení. Podmienkou je tiež osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Neodkladné opatrenie umožňuje rýchlo a presne riešiť situáciu kedy je potrebný urýchlený zásah súdu, aby sa zabránilo ďalšiemu zhoršeniu postavenia oprávnenej strany sporu. Pri ich nariadení sa nemusí dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci samej. Pred nariadením neodkladného opatrenia je postačujúce pokiaľ sú okolnosti z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť nároku na toto dočasné opatrenie aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou a to najmä naliehavosťou jej riešenia. Prostredníctvom jazykového výkladu prvého predpokladu možno dospieť k tomu, že neodkladným opatrením je potrebné naliehavo a nevyhnutne upraviť právne vzťahy obvyklé medzi stranami.

5. Krajský súd v Prešove v uznesení, sp. zn. 3Cob/44/2020 z 25. júna 2020 konštatoval, že z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že cieľom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery strán sporu, a to v prípadoch, kedy strana podávajúca návrh na takéto rozhodnutie osvedčí naliehavosť potreby takéhoto postupu odrážajúcu nemožnosť vyčkať do konečného rozhodnutia vo veci samej alebo zabezpečenie výkonu takéhoto rozhodnutia. Ide teda o rozhodnutie dočasnej povahy predpokladajúce aspoň osvedčenie danosti práva alebo osvedčenie ohrozenia tohto práva, ktoré však neprejudikuje práva a povinnosti strán sporu, a teda ani nemôže nahrádzať konečné rozhodnutie vo veci samej a poskytnúť stranám definitívnu ochranu.

6. Podstatným znakom neodkladného opatrenia je jeho predbežný dočasný charakter, tzn., že sa ním dočasne upravujú pomery účastníkov, do doby než súd vydá vo veci konečné rozhodnutie. Podľa právnej úpravy Civilného sporového poriadku však sa od pôvodnej koncepcie bezpodmienečnej väzby neodkladného opatrenia na konanie vo veci samej upustilo. Neodkladné opatrenie je potrebné nariadiť všade tam, kde by jeho nenariadením vznikol priestor pre právne úkony, ktoré by vytvorili nezvratný stav. To sa týka najmä tých prípadov, kde je treba obmedziť možnosť prevodu nehnuteľností alebo hodnotných hnutelných vecí. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí navrhovateľ osvedčiť svoj nárok voči odporcovi alebo porušenie práva odporcom a potrebu dočasne upraviť pomery sporových strán, t.j. naliehavosť situácie. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu a neodkladné opatrenie je spravidla opodstatnené ak navrhovateľovi hrozí vznik, alebo rozširovanie škody či inej ujmy, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu následne neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu.

7. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí vyplývať, ktorý v zákone uvedený účel má navrhované neodkladné opatrenie plniť. Z dočasného charakteru neodkladného opatrenia ďalej vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia ale nie je možné neodkladné opatrenie nariadiť bez toho, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je tu nebezpečie bezprostredne hroziacej ujmy.

8. Pred nariadením neodkladného opatrenia súd vychádza z jeho vymedzenia uvedeného v návrhu a skúma, či je dostatočne odôvodnený, ako aj skutkové okolnosti vzťahujúce sa na rozsah navrhovaného opatrenia. Konanie o nariadenie neodkladného opatrenia je špecifické tým, že súd nevykonáva dôkazy a nepreskúmava tvrdenia strán v súvislosti so sporom vo veci samej, preveruje iba, či z tvrdení navrhovateľa (žalobcu) vyplýva, že pomery strán je nutné neodkladne upraviť v záujme zachovania práv navrhovateľa (žalobcu) a zároveň, či tvrdenia navrhovateľa (žalobcu) sú priloženými listinami aj osvedčené. Špecifikom rozhodnutia v prípade nariadenia neodkladného opatrenia je skutočnosť, že súd bez vykonania dokazovania môže zasiahnuť do právneho vzťahu súkromných osôb, nariadiť im výkon určitej činnosti alebo ich naopak obmedziť vo výkone práv, ktoré im vyplývajú z určitého právneho vzťahu. Tak významný zásah do práv subjektov však musí mať nevyhnutne vzťah ku konkrétnemu nároku, ktorého sa žalobca domáha a ktorému navrhuje poskytnúť ochranu, aj keď nariadenie neodkladného opatrenia je len zabezpečovacím procesným inštitútom. Zjavne neodôvodnenému nároku preto ani nie je možné prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia poskytnúť ochranu. Zákaz nakladania s vecami alebo právami súd môže uložiť takým spôsobom, aby nenarušil činnosť účastníka, ktorá je nevyhnutná pre plnenie povinností voči tretím osobám, aby nebol obmedzovaný v ekonomickej činnosti, čo by samozrejme malo vplyv aj na uspokojenie práv účastníka, ktorý návrh podal. Neodkladné opatrenie je teda inštitút majúci charakter výnimočnosti, osobitosti a dočasnosti v prípade úpravy vzájomných vzťahov. Pri posudzovaní potreby jeho nariadenia súd posudzuje len splnenie podmienok stanovených v § 325 ods. 1 C. s. p. Pred rozhodnutím súdu o neodkladnom opatrení nie je z dôvodu krátkosti času priestor pre vykonanie dokazovania v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní, pričom zároveň nesmú existovať vážnejšie pochybnosti o potrebe tejto úpravy, a preto rozsah dokazovania je zúžený vzhľadom na účel a podstatu neodkladného opatrenia.

9. Nariadením neodkladného opatrenia obmedzujúceho dispozičné oprávnenie dochádza nevyhnutne k zásahu do základných práv povinnej osoby a to najmä do základného práva vlastníť majetok podľa článku 20 Ústavy SR. Zásah do právnej sféry povinnej osoby musí byť legitímny a v súlade s princípom proporcionality. Neodkladné opatrenie nemá nikoho obmedzovať nad rozsah, ktorý je nevyhnutný na dosiahnutie sledovaného účelu. Ujma osoby proti ktorej neodkladné opatrenie smeruje nemá byť zjavne neprimeraná výhode, ktorú navrhovateľ získa. V súlade s princípom proporcionality musí súd pred rozhodnutím o nariadení neodkladného opatrenia zväžiť či v dôsledku neodkladného opatrenia sa nevytvorí nezvratný, nenapraviteľný stav právnych vzťahov medzi stranami sporu a či zásah do práv dotknutej strany sporu je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov. Súdna prax preto pristupuje veľmi citlivo k akýmkoľvek obmedzujúcim zásahom do základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy SR. Vo všeobecnosti platí, že na každom rozhodnutí vrátane rozhodnutia o neodkladnom opatrení musí existovať právny záujem. Právny záujem na neodkladnom opatrení sa vyvodzuje s právne významných skutočností, kde za základ slúži znenie § 324 CSP. Nariadenie neodkladného opatrenia je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi sporovými stranami a tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, pričom sa právnym vzťahom medzi účastníkmi nevytvorí nenávratný vzťah a neprimeraným spôsobom sa nezasiahne do právnych vzťahov medzi účastníkmi. Je potrebné, aby boli osvedčené základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj osvedčenie, že je nebezpečie bezprostrednej ujmy. Nariadenie neodkladného opatrenia je podmienené tým, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečením opatrením podľa § 343 CSP kedy zabezpečovacie opatrenie má prednosť a pokiaľ by súd dospel k záveru, že jeho nariadenie je účelné vo vzťahu k navrhovanému neodkladnému opatreniu a je možné samotný návrh zamietne. Podmienku súd skúma pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vždy a z úradnej povinnosti pričom primárne sa identifikuje účel, ktorý navrhovateľ svojím návrhom sleduje. Podmienku podľa § 324 ods. 3 CSP je za daných okolností považovať za splnenú, pretože vydanie zabezpečovacieho opatrenia je vylúčené. Zabezpečovacie opatrenie má vždy prednosť a pokiaľ by súd dospel k záveru, že jeho nariadenie by bolo vo vzťahu k účelu vyplývajúcejmu z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia možné samotný návrh by súd zamietol. Je preto vhodné, aby už návrh na nariadenie neodkladného opatrenia obsahoval zdôvodnenie a prípadne aj osvedčenie nedosiahnuteľnosti sledovaného účelu zabezpečením opatrením a to aj za tých okolností, že nejde o zákonnú náležitosť návrhu v zmysle §326 CSP. Navrhovateľ(žalobca) tak v záujme vlastného procesného úspechu osvedčil, že individuálne podmienky na dosiahnutie sledovaného účelu zabezpečovacím opatrením nie sú splnené.

10. Ustanovenie § 336 ods.1 CSP nevyklučuje, že v určitých prípadoch bude mať rozhodnutie o neodkladnom opatrení meritórny charakter (aj keď bude vydané vo forme uznesenia) ak ním možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Tento zákonný predpoklad súd posudzuje podľa vlastnej úvahy.

11. V intenciách § 326 CSP zákonodarca od navrhovateľa vyžaduje, aby v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia „hodnoverne osvedčil“ dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, pričom z návrhu musí byť zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa domáha. Skutočnosť sa považuje za osvedčenú vtedy, keď sa so zreteľom na všetky fakty posudzovaného prípadu javí ako nanajvyš pravdepodobná. Súd vyžadujú, aby navrhovateľ osvedčil existenciu takých úkonov, ktoré sú spôsobilé ohroziť ním uplatnený nárok, avšak vyčkávanie na prejavenie úmyslu povinnej osoby, by výrazne zhoršilo právne postavenie navrhovateľa. Neodkladné opatrenie ma zabezpečiť, aby sa v konaní vo veci samej nedosiahol výsledok, ktorý by už nemohol ovplyvniť hmotno-právne postavenie strán konania a bol by samoúčelný.

12. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa v zásade nevykonáva dokazovanie, ale súd o ňom rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania a bez výsluchu a vyjadrenia strán (§ 329 ods.1 CSP). Povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť (resp. pre účely nariadenia neodkladného opatrenia osvedčovací povinnosť) však aj v tomto type konania zaťažuje navrhovateľa (čl. 8 CSP). To znamená, že navrhovateľ je procesne povinný tvrdiť a osvedčiť, že sú splnené všetky zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, inak nemôže byť úspešný a jeho návrh bude súdom zamietnutý. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom pri ich zisťovaní neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvyš (vysoko) pravdepodobné (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 M Cdo 5/2012). Pri neodkladnom opatrení prevláda požiadavka rýchlosti konania pred požiadavkou úplného preukázania oprávnenosti a dôvodnosti uplatneného nároku. Z hľadiska skutkového stavu je preto nevyhnutný taký stupeň spoľahlivého osvedčenia (spravdepodobnenia) základných skutkových okolností tvrdených v návrhu, pri ktorom možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP).

13. Pri posúdení, či navrhovateľ (žalobca) hodnoverne osvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana v zmysle ustanovenia § 326 ods. 1 CSP súd uvádza, že pri osvedčovaní dôvodnosti a trvania chráneného nároku, teda nároku vo veci samej, je navrhovateľ(žalobca) povinný dosiahnuť hodnoverné osvedčenie. Táto sprísnená požiadavka vychádza jednak z premisy, že zjavne nedôvodnému nároku nemožno poskytnúť predbežnú procesnú ochranu, a jednak z predpokladu, že dôvodnosť nároku vo veci samej je navrhovateľ spôsobilý osvedčiť jednoduchšie a hodnovernejšie než samotnú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie. Navrhovateľ je zo zákona povinný hodnoverne osvedčiť aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana. Súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nárok vo veci samej javí ako nedôvodný. Predbežná ochrana nedôvodného nároku by bola v rozpore s podstatou a účelom neodkladného opatrenia. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania meritórneho nároku môže navrhovateľ dosiahnuť najmä relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkaznými prostriedkami a kvalifikovanou právnou argumentáciou (k tomu viď aj SEDLAČKO, F., In: ŠTEVČEK, M., FICOVÁ, S., BARICOVÁ, J., MESIARKINOVÁ, S., BAJÁNKOVÁ, J., TOMAŠOVIČ, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Praha: C. H. BECK, 2017, s. 1106 - 1107).

14. Súčasťou návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia boli nasledovné dokumenty: Kniha záväzkov k 17.08.2023 , Kniha záväzkov za r. 2021, Náhodne vybrané faktúry vystavené žalovaným v 1. rade a kniha záväzkov voči nemu za r. 2022 , Faktúry vystavované zákazníkom e-shopu, Písomná výzva zaslaná žalovanému v 1. rade, fotokópia SMS správy medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade. Skutočnosť, že elektronický obchod prevádzkoval, resp. jeho majiteľom bol žalobca, preukazuje žalobca viacerými účtovnými dokladmi, z ktorých vyplýva, že všetok tovar, ktorý bol predávaný

v e-shope, bol od dodávateľov nakupovaný výhradne žalobcom, a zároveň výhradne žalobcom bol predávaný konečným spotrebiteľom.

15. Súd následne posúdil splnenie podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia v tomto konaní. Žalobca, odôvodnil podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovaným tvrdením, že svojvoľné konanie žalovaného v 1. rade je vzhľadom na vzniknutý zmluvný vzťah medzi nimi absolútne protiprávne, v rozpore s ustanoveniami Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka, vzťahujúcimi sa k úprave tohto zmluvného vzťahu. Pokiaľ mal žalovaný v 1. rade záujem pristúpiť k ukončeniu zmluvného vzťahu medzi spoločnosťami Neotrade s.r.o. a VetPlus s.r.o., bol povinný postupovať v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami. Žalovaný v 1. rade je vlastníkom domény A., ale v žiadnom prípade nie je vlastníkom e-shopu z jeho obsahového hľadiska (ktorý je vo výlučnom vlastníctve spoločnosti VetPlus s.r.o.) a teda žalovaný v 1. rade nie je oprávnený svojvoľne disponovať jeho obsahom. Konaním žalovaného v 1. rade hrozí žalobcovi značná ujma, spočívajúca v strate na zisku, tým, že od 08.08.2023 nemôže vykonávať svoju činnosť prostredníctvom svojho e-shopu, a taktiež mu hrozí značná strata spočívajúca v skladových zásobách (v hodnote minimálne 10 000,- eur). Žalobca nemá možnosť predat' tieto zásoby bez prístupu k internetovému obchodu, a keďže ide o špecifický tovar (krmivá pre zvieratá) podlieha rýchlej skaze a musí sa pri ňom dbať na dodržiavanie spotrebných lehôt. Žalobcovi zároveň vzniká aj strata spočívajúca v poškodení jeho dobrého obchodného mena, na ktorom pracoval počas prevádzkovania e-shopu A.. Žalobca má už vybudované dobré meno a obchodné vzťahy s dodávateľmi tovaru, ako aj so zákazníkmi internetového obchodu, ktorým v rámci činnosti e-shopu poskytoval aj neustále telefonické, resp. e-mailové poradenstvo.

16. V rozhodnutí Krajského súdu Košice sp. zn.: 4Cob/113/2023-247z 24.8.2023 sa okrem iného uvádza: Základnou procesnou povinnosťou každej sporovej strany, teda aj žalobcu je povinnosť označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi. Nesplnenie tejto procesnej povinnosti má za následok procesnú sankciu, ktorú predstavuje zamietnutie návrhu. Konanie o nariadenie neodkladného opatrenia podľa CSP je kontradiktórnym konaním a súd rozhodujúci medzi dvoma sporovými stranami nemôže za stranu nahrádzať splnenie jej povinnosti, inak by došlo k porušeniu zásady rovnosti strán v konaní.

17. Súd prvej inštancie oboznámením sa so skutkovými tvrdeniami obsiahnutými v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uvedenými žalobcom a k nemu priloženými listinnými dôkazmi dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný. Okrem iného súd nemal za osvedčenú existenciu ujmy bezprostredne hroziacej žalobcovi. Súd akceptuje tvrdenie žalobcu, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dostatočne osvedčil predloženými listinnými dôkazmi, že došlo k zmluvnému vzťahu medzi ním a žalovaným v 1. rade, neosvedčil však, ďalšie tvrdené skutočnosti. Súd sa s uvedenými tvrdeniami žalobcu nestotožnil, nakoľko ich náležite neosvedčil a relevantným spôsobom nepreukázal. Súd z predložených listinných dôkazov nemal za osvedčené, že žalovaní (v 1. a 2. rade) sú prevádzkovateľmi e-shopu A. a rovnako neosvedčil ani skutočnosť, že žalovaný v 1. rade neumožňuje žalobcovi prístup k nakladaniu s obsahom e-shopu. Pokiaľ žalobca poukázal na skutočnosť, že predmetné prevádzkovanie e-shopu, ako aj prístup k jeho obsahu (vo vzťahu ku ktorým sa domáha nariadenie neodkladného opatrenia) sa nachádzajú vo faktickej dispozícii žalovaných, mal tieto skutočnosti aj náležite osvedčiť relevantnými dôkazmi. Z listinných dôkazov založených v súdnom spise však nemožno vyvodiť riadne osvedčenie týchto skutočností, a teda ani naliehavosť navrhovanej procesnej prevencie. Bez hodnoverného osvedčenia hmotnoprávneho nároku procesná ochrana akokoľvek neodkladná a naliehavá, nemôže obstáť, nie je taktiež prípustné prenášať procesnú aktivitu zo strany konania na súd, apelovaním na závažnosť následkov a vznik škody v súvislosti so stratou na zisku ako aj znehodnotenie skladových zásob či zneužitia údajov všetkých zákazníkov e-shopu.

18. Nariadením neodkladného opatrenia by v danej veci došlo k porušeniu práva žalovaného zakotveného v čl. 48 ods. 2 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky, keďže so zreteľom na absenciu nevyhnutnosti nariadenia neodkladného opatrenia má aj žalovaný právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

19. V súvislosti s návrhom žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie dospel k záveru, že navrhovanými výrokmi o nariadení neodkladného opatrenia nie je možné dosiahnuť trvalú

úpravu pomerov medzi zmluvnými, a teda aj sporovými stranami. Žalobca má iné možnosti právnej ochrany na dosiahnutie želaného právneho stavu, avšak súd v tomto smere nemá poučovaciu povinnosť voči stranám sporu. V tejto súvislosti súd dodáva, že zatiaľ čo neodkladné opatrenie je prostriedkom na dosiahnutie neodkladnej úpravy pomerov, prostriedkom na dosiahnutie trvalej úpravy pomerov medzi stranami sporu je žaloba, pričom iba subjektívny názor žalobcu o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov nepostačuje na to, aby sa žalobca domáhal ochrany svojich práv návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Ak by súd nariadil neodkladné opatrenie, poskytol by právnu ochranu len žalobcovi v dôsledku čoho by mohla žalovaným vzniknúť ujma. V tomto rozhodnutí o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súdu neprislúcha poučovacia povinnosť o možných prostriedkoch právnej ochrany, resp. procesného útoku a procesnej obrany, avšak zdôrazňujúc, že navrhovaným výrokom o nariadení neodkladného opatrenia nie je možné dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi zmluvnými, a teda aj sporovými stranami, súd konštatuje, že žalobca neosvedčil potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi účastníkmi a ani to, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený, teda neosvedčil okolnosti, ktoré sú potrebné na to, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, a preto návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Súd však konštatuje, že zamietnutie tohto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neznamená, že žalobca sa nebude môcť opätovne domáhať nariadenia neodkladného opatrenia v prípade zmeny skutkových okolností, ktoré osvedčia naliehavú potrebu úpravy pomerov medzi žalobcom a žalovanými.

20. S poukazom na uvedené skutočnosti a citované ustanovenia zákona má súd za to, že v danom prípade nebolo preukázané splnenie zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

21. Rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia spravidla nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí v súlade s § 262 ods.1 CSP súd o nároku na náhradu trov konania nerozhoduje. S trovami konania a ich náhradou sa súd vysporiada až v rozhodnutí vo veci samej, prípadne v inom rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Výnimku z daného pravidla predstavuje iba neodkladné opatrenie, ktoré procesne konzumuje vec samu a ktoré nie je viazané na meritórne konanie. Takýmto rozhodnutím je neodkladné opatrenie po skončení konania vo veci samej a neodkladné opatrenie nariadené pred začatím konania, ktoré nie je a nemá byť nasledované žalobou. Ide o prípad, kedy súd v zmysle § 336 ods.1 CSP neuložil navrhovateľovi neodkladného opatrenia povinnosť podať žalobu. Za daných okolností preto súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania, a to v tomto rozhodnutí o neodkladnom opatrení.

22. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia žalobcovi ako neúspešnej strane sporu nárok na náhradu trov konania nevznikol. Súd však konštatuje, že žalovanému v súvislosti s týmto návrhom doposiaľ žiadne trovy nevznikli (uznesenie sa mu ani nedoručuje), preto súd rozhodol tak, že mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia uznesenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.